

Praca z uczniami wybitnie zdolnymi

2 lutego 2021

Praca z uczniami wybitnie zdolnymi wymaga specjalnego podejścia, ponieważ ci uczniowie mogą mieć inne potrzeby edukacyjne niż ich rówieśnicy. Ważne jest, aby dostosować program nauczania do ich indywidualnych potrzeb i poziomu wiedzy. Może to obejmować zwiększenie trudności materiału lub zapewnienie dodatkowych zadań i projektów, aby zachęcić ich do rozwijania swoich zainteresowań i umiejętności. Równie ważne jest zapewnienie im odpowiedniego wsparcia emocjonalnego i motywacji, aby pomóc im rozwijać swoje zdolności i osiągać swoje cele.

Praca pedagoga szkolnego w dziedzinie kierowania rozwojem uczniów zdolnych powinna uwzględniać zarówno intensywne kształcenie manifestowanych przez ucznia zdolności, jak też wykrywanie i rozwijanie u każdego jego możliwości. Można to osiągnąć przede wszystkim przez rozwijanie w uczniach bogatych zainteresowań i pasji poznawczych.

Pedagog szkolny musi zdawać sobie sprawę z tego, że na stosunek dziecka do nauki szkolnej mają wpływ rówieśnicy. W klasie może wytworzyć się atmosfera sprzyjająca nauce i osiągnięciu wysokich wyników bądź też wrogi stosunek do uczniów bardzo dobrych. W okresie dorastania dziecko staje się bardzo wrażliwe na opinie rówieśników o sobie. Ochrona własnej godności skłania do ulegania presji kolegów, byle nie zostać ośmieszonym przez nich. W niektórych zespołach klasowych tworzą się warunki korzystne dla rozwoju zdolności uczniów. Znane są jednak takie zespoły klasowe, które zdominowane przez uczniów uzyskujących słabe wyniki w nauce, głoszą kult przeciętności i cwaniactwa, zamiast rzetelnej pracy. Uczeń uzyskujący wyższe wyniki od przeciętnych jest wyśmiewany, a nawet szykanowany. Nie zawsze to nieoficjalne życie klasy jest

znane wychowawcy. Jeśli pedagogowi uda się rozszyfrować to „drugie życie”, może oddać wychowawcy nieocenione usługi.

Oprócz pracy nad tworzeniem odpowiednich warunków dla rozwoju zdolności w procesie nauczania pedagog może organizować niektóre formy pracy z uczniami wybitnie uzdolnionymi. W rozmowach indywidualnych można zachęcać ucznia do samokształcenia, podsuwać mu prace popularnonaukowe, a także naukowe, rozmawiać na tematy wykraczające poza program szkolny.

Można też zachęcać uczniów do przedstawiania własnego dorobku na wystawach twórczości artystycznej (plastycznej, literackiej, modelarskiej) czy na wystawach kolekcjonerskich (zbiory przyrodnicze, filatelistyczne). Byłby to właściwy rodzaj zachęty do dalszej pracy, który mógłby pozytywnie wpływać na kształcenie zainteresowań wszystkich kolegów.

Najpoważniejszą trudnością w kształceniu zdolności uczniów jest brak diagnostycznych narzędzi do rozpoznawania uzdolnień, zwłaszcza u tych dzieci, u których rodzina nie ujawniła ich i nie stworzyła dogodnych warunków rozwoju. Testy inteligencji nie pokazują właściwości myślenia, nie wykrywają wszystkich zdolności. Toteż najbardziej pomocna może być obserwacja zachowania uczniów w czasie ćwiczeń, przez co nauczyciele mogą dostarczyć pedagogowi szkolnemu bogatego materiału na temat indywidualności uczniów^[1].

[1] I. Jundziłł: „Rola zawodowa pedagoga szkolnego”, Warszawa 1980, s. 87

Jeśli potrzebujesz pomocy w pisaniu nowej pracy z pedagogiki, to polecamy serwis [pisanie prac z pedagogiki](#) - fachowa pomoc w pisaniu prac.